

ת"פ 20474/06 - פרקליטות מחוז מרכז נגד XXX

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברוחובות

ת"פ 21-06-20474 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' פלוני

בפני כבוד השופט בן ציון קבלר
מאשינה פרקליטות מחוז מרכז
נגד XXX
נאשם: ע"י ב"כ עו"ד שי רודה

החלטה

בפני בקשה לתיקון כתוב אישום, על דרך של הוספה עדת תביעה נוספת, לפי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], השתמ"ב - 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"). המאשינה ציינה כי מדובר באימנו של אחד הקטינאים המתלוננים (אביו כבר נכל מבעוד מועד בראשית עדי התביעה עת הוגש כתוב האישום).

בקשה זו הוגשה ביום 22.11.2022, שבוע לפני מועד דיון הוכחות, ולאחר שכבר החלו להישמע הראיות בתיק.

בתמצית יתואר כי נגד הנאשם הוגש ביום 21.6.9. כתוב אישום המיחס לו עבירות של מעשים מגונים בקטין. מדובר במספר אישומים המפרטם עבירות שבוצעו כלפי קטינים, עבירות לפי סעיף 348(א) בניסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ביום 21.6.9 בוצעה החקירה ראשונה בתיק.

ביום 21.11.15, נקבעו מועדיו הוכחות בתיק - דהינו לפני שנה. הקטין - שווה בתנאים מגבלים בשל תיק זה ואינו מתגורר בביתו.

הלכה למעשה מדובר בבקשת שנייה לתיקון כתוב האישום - המאשינה הגישה בקשה ראשונה לתיקון כתוב האישום ב-22.03.04 שכן לאחר בחינת מחודשת של העובדות הסתבר כי חלה התיישנות על עובדות האישום הראשון ולא התבקש אישור היוץ המשפטי לממשלה כדי להגישו (לפי סע' 14 לחוק הנוער(שפיטה ענישה ודרכי טיפול) התשל"א - 1971). הסגנון התנגד וטען כי יש להזכיר על זיכוי (לטעמו מכל כתוב האישום) - ביום 17 במאי 2022 קבעתי כי יש לזכות הנאשם מהאישום הראשון.

מאז ישיבת החקירה התקיימו שבעה מועדי דין (כולל הדיון האחרון ביום 22.11.14) ונשמעו 3 עדוי התביעה - שני חוקרי

עמוד 1

הילדים וכן אחד המורים בבית הספר.

לטענת המבקרת, המذובר בעדה אשר "בטעות לא צינה עדות תביעה בכתב האישום המקורי", חומר החקירה הוועמד לרשות הסגנור לעיון והעתקה עם הגשת כתב האישום המקורי, אך שלמעשה לא נפגעה יכולתו של הנאשם להגן על עצמו וכי אין בהוספת העדה כדי לפגום בקו הגנתו. זאת ועוד, המשימה טרם סיימה להביא העדים הנוגעים לאישום הרלוונטי ועל כן וכדי להגיע לחקר האמת יש להיעתר לבקשה. המשימה תמכה טיעוני בפסקין הדיון הבאים: ת"פ 15-12-66313 (מח' ת"א) מדינת ישראל נ' עלי אש (14.6.17), ת"פ 15-05-30932 (מח' נצ') מדינת ישראל נ' מריסאת ואח' (5.10.16), ת"פ 09-4218 (מח' ת"א) מדינת ישראל נ' נזיה (30.5.11), בת"פ 15-09-24704 (מח' ב"ש) מדינת ישראל נ' אבו סולב (6.12.16).

ב"כ המשיב, התנגד לבקשת נוכחות חלוף הזמן המשמעותי מהגשת כתב האישום והזמן הרב שעמד לרשות המשימה לבקש את תיקון הטעות. עוד הוסיף כי התקין הובא לעיונה של יותר מתבעת אחת, אף אחת מהן לא סבירה שראוי ונדרש לתקן את כתב האישום. החלפת הפרקליטה המטפלת אשר סבורה אחרת מקודמתה - אינה מצדיקה תיקון כתב האישום. העובדה שפעם אחר פעם לא התבקש תיקון מלבד על השקפת המשימה באשר לחשיבותו. כמו כן טען כי יש בכך לפגוע בקו הגנתו של הנאשם שכן בחקירותיו את העדים אשר העיחס הוא רק לראיות אשר על בסיסן הוגש כתב האישום. אשר על כן טען כי יש לדוחות הבקשה. ב"כ המשיב תמר טיעוני בע"פ 20/6168 מדינת ישראל נ' שמהבה (9.6.22).

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות.

סעיף 92 א לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עלייו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאם הזדמנות סבירה להtagנון; התקון יעשה בכתב האישום או ירשם בפרוטוקול".

זכותו של הנאשם הכרוא הינה בריח תיקון ביסודות המשפט. חוסנה של זכות זו ועמידותה על בית המשפט לשקלול שעה שהוא מחליט האם להיעתר לבקשת תיקון כתב אישום לאחר תחילתו של משפט. פגיעה ביכולתו של הנאשם להtagנון הכרוא הינה עיוות דין, ממנו מזהיר המחוקק את בית המשפט, זההרה אותה יש לשקלול ביתר שאת שעה שהנאשם הינו קטין.

במקרה שלפני, סבורני כי תיקון כתב אישום בשלב זה של הדיון עשוי להביא לאותו עיוות דין ממנו זההיר המחוקק. המذובר בתיק אשר התקיים בו הליך שימוש, כתב האישום בגין הוגש **לפni כמנה וחצי**, התקין נבחן עקב טענות מקדימות שהביאו לבקשת של המשימה למחיקת אישום, מאז ישיבת ההקראה התקיימו בתיק זה **שבعة דינונים**, שלושה מהם דיןיהם בהם נשמעו ראיות המשימה, וביניהם עדויות ארוכות של חוקרי הילדים וכן עדות של מורה בבית הספר בו לומדים הקטינים.

עדויות חוקרי הילדים בתיק מסוג זה הן, בעצם טיבו טبعו, ללא ספק מרכזיות וחוובות - היות והקטינים עצם אינם מעדים, הרי שימושה תוקף ומשמעותה לעדויות ובהתאם להוכיחות עדים אלו.

הסגור חקר חקירות נגדות את חוקרי הילדים וכן המורה שהעיד תוך התבוסות על רשימת עדים שנרשמה בכתב האישום וכן רשימה של עדים המוזמנים לכל דין בהמשך המשפט.

את התקיק ניהלה עד לשלב הזה בכשרון רב,עו"ד מנصور מהפרק ליטות.

שבוע לפני מועד שמיית הראות אשר היה קבוע ליום 14.11.22, הגישה המאשימה, על ידי עו"ד חרל"פ אשר החליפה את עו"ד מנصور בניהול התקיק, בקשה לתקן כתב האישום כאמור.

אין מחלוקת בדבר חשיבות בירור האמת בהליך המשפטי, עם זאת מסכים אני עם טיעוני ב"כ המשיב לפיהם תיקון כתוב האישום, בשלב זה, כאשר נמצאים אנו כברת דרך משמעותית בעומק בירור העובדות הנטענות באישומים השונים, משמעותם פגעה ממשית בהגנת המשיב.

כאמור, גם שעודותה של העודה המבוקשת, הייתה בפניו של ב"כ המשיב, הרי שב"כ המשיב נסמך בניהול הגנתו על הראות שմבוססים את כתב האישום כנגד המשיב, הינו עדי התביעה המופיעים בכתב האישום. על יסוד ראיות אלו ניהל הוא את קזו הגנתו ועל יסוד ראיות אלו חקר את העדים אשר העידו בפני באריכות. שילובה של עדת תביעה חדשה בשלב זה עלולה בסבירות גבוהה לפגוע בקו הגנתו של המשיב, ומאלץ, לכל הפחות, זטונג החזר של עדים אשר העידו זה מכבר, ותעכב עוד יותר ההליך המשפטי בו מצוי הנאשם מזה פרק זמן לא קצר, נאשם, אשר לבסוף ישכח, קטן המתנהל ב"זמן קטן" זמן יקר ביותר - יש לנתקו הן משנה זהירות והן בכל האמצעים הדרושים לצורך "על ההליך" - לשם כך נקבעו מועדיו הוכחות מראש ונבנתה תכנית משפט.

אדני סדר הדיון של ההליך הפלילי מבוססים על שלבים קבועים וידועים מראש אשר מטרתם לאזן בין הגעה לחקר האמת לבין זכותו של הנאשם להליך הוגן.

בקשר לכך יפים דברים אלו אשר הובאו בע"פ 20/6168 מ"י נ' שמבה (9.6.22):

"הבאת ראיות, על פי סדרן ושמרית המסגרת הדינית של הבאת ראיות, מהוות את אחד הנדבכים החשובים ביותר בקיומו של ההליך המתקין בבית המשפט. לא בצד, מתבסס סדר הדיון של ההליך הפלילי על שלבי דין קבועים וידועים, כאשר כל צד מודע היטב לזכותו על פי דין, כמו גם לחובתו של הצד الآخر. הבאת ראיות על ידי הצדדים הזכות מוקנית על פי דין מחד גיסא, וכחובה חוקקה בסדר הדין הפלילי, מאידך גיסא, הינה מאבני היסוד של ניהול הדיון הפלילי" (יוסף אלרון "קבילת ראיות שלא על פי סדר הדין" המשפט כרך יב 15, 34-35 (תשס"ז)).

בנוספּ, ואָף מעבר לנדרש, באיזו הראוי, לא שוכנעתי כי דחית בקשה המאשימה תפגע בבירור האמת.

המדובר בתיק אשר עבר את עיניה הבודחות של יותר מפרקיטה אחת. תוכן עדותה של העודה היה ידוע למאשימה למן ההתחלתה. העובדה שבעלתה של העודה הינו עד תביעה בעוד שהיא עצמה לא הוכנסה לרשימת העדים, מלמד על החשובות אשר יוכסה לעודותה.

לו היה מדובר בעדות משמעותית באופן יוצא דופן, או צזו אשר נמצאת בלב ליבו של המחלוקת - סביר להניח שלא הייתה "נשכחת" על פני תקופה כל כך ארוכה, ונעלה ממעיניהם הבודחות של כל הפרקליטים אשר געו בתיק.

כך או כך באיזו הראוי שבין חקר האמת לצוכיות הנאשם, הרי שהאחרונה גוברת ולא סברתי כי הראשונה נפגעת.

ב"כ המבקשת שבזה וטעה כי מדובר "בשגגה", ואולם לא הסבירה מה מהותה של השגגה ומהין נובעת אותה שגגה. בニיגוד לפסקי הדין עליהם נסמכה המאשימה, בתיק דן לא מדובר היה בראיה חדשה, לא בראייה אשר באה לעולם בעקבות טענות הגנה בלתי צפויות, התפתחויות חדשות, או בשל הערת בית המשפט.

ambilי להיכנס לקושיה כיצד עד עתה לא הבחין איש מהפרקליטים המעורבים בתיק ב"שגגה", הרי שעיל המאשימה מוטלת החובה לנוכח בהגנות ובמקצועית בכל תיק בו היא מטפלת, וחזקה עליה כי היא עשויה כן. טעויות יכולות להתרחש, גם שיש ורצוי למזער אותם ככל שניתן. עם זאת, בצדיה של ה"שגגה" קיים מחיר, שמאן דהוא חייב ב"תשלומו". לא שוכנעתי כי מדובר במחיר שבו יחויב הנאשם, באופן שיאריך את משפטו, לכל הפחות ועשוי לפגוע בהגנתו במקרה חמור יותר.

דברים אלו אף עולים מtower פסק דין של כבוד השופט אלרון בע"פ 6168/20 **מדינת ישראל נ' שמבה** (9.6.22), אליו הפנה ב"כ המשיב (יצוין כי אכן סורב תיקון כתוב האישום בעבירות חמורות פי כמה בהם הואשמו הנאשם, בגיןם, וסירוב זה הוכר כמצודק גם בערעור):

"למרבה הצער, לאחרונה נעשה במילה "שגגה" שימוש באופן חוזר ונשנה, כמלת קסם המחפה על אי קבלת אחריות להתנהגות שאינה תקינה. בנסיבות שלפנינו, המדינה אינה נכונה לשאת בהשלכותיה של "שגגה" זו, ומבקשת כי המשיב 1 ישא במחירה הכביד - באופן המחייב את ההליך הפלילי נגדו כ-5 שנים לאחר מכן, מאחר שהדבר יחייב את שמייעת מכלול הריאות מבראשית".

בעניין זה כבר הבנתי את עמדתי, כי יש להיזהר מתיקון שגנות התביעה על חשבון זכויות הנאשם (בש"פ 7364/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 27 [פורסם בנוו] 11.11.2021). אמנם אל לנו להיאחז בכללים דיןניים בנסיבות, אך כאשר זכויות הנאשם מונחות על הCPF, אין לרופף מסגרות דין-ניות יתר על המידה עד כדי פגעה בהליך הוגן ויעילות דין".

ויפים דבריו החדים של בית המשפט העליון לסיים עימן החלטה זו.

עמוד 4

מציאות תעביר החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ג, 15 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ג, 15 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il